

פרשת כי תשא-פורים ~ י"ד אדר תשפ"ה ~ גליון תק"כ - שנה י"א

זהלכתא בנחמנ

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

מס' גיטין לד'

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ד' משה בן ד' שמוען דוב זצ"ל
והנחתו החשובה מרת חיה שרה בת ד' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה ה' ח"א - "בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני וגו'" (תהלים נ"ח) ~

יא. רבנו הקדוש זי"ע ועבי"א מבאר הענין של שמחת המצוות והמעלה הגדולה לשמוח בהשמחה עצמה אפילו בלא

שום שבר של עוה"ב ועי"ז אפשר לדעת האם הוא
קודם גזר דין או לאחר גזר דין (עי' שם תורה ה' אות
ה'), מה כותב רבנו הק' שהוא עיקר השמחה?

ועיקר השמחה הוא בלב, כמו שכתוב (תהלים ד')
"נתת שמחה בלבי", ואי אפשר ללב לשמוח אלא עד
שיסיר עקמומיות שבלבו - שיהא לו ישרות לב ואז
יזכה לשמחה כמו שכתוב (שם צ"ז) "ולישרי לב שמחה".

יב. אבל איך זוכה לפשט עקמומיות שבלבו?

ועקמומיות שבלב מפשיטין ע"י רעמים, כמו
שאמרו חז"ל (ברכות נ"ט) "לא נבראו רעמים אלא
לפשט עקמומיות שבלב" - ו"רעמים" הוא בחי'
"קול" שאדם מוציא בכח בתפילתו ומזה נעשה
רעמים - כי איתא בזוהר (פנחס רל"ה) כד נפיק
ואערא בעבי מטרא, אשתמע קלא לבריתא, ודא אינון
רעמים (ובספר "מי הנחל" - פירש דהיינו שקול תפילתו נשמע להעולם ומעורר אותם להשי"ת).

הצה"ק בעל ה"שומרי אמונים" זי"ע ועבי"א אומר:

◆ "כשיהודי בשמחה - אין לך מחיית עמלק גדול מזה" ◆
לכן פירסמו ממעם ארגון "פנים חמוצות" בהנהלת חמן עמלק ימ"ש מודעה זו

אזהרה חמורה

מי שיחייך ויאיר פנים לחבירו, (ובפרט שאין לו שום שייכות
לקהילה שלי, והוא נ"כ לא מהעדה שלי, לדוגמא: אני אשכנזי והוא
ספרדי, אני תימני והוא עירקי או להיפך) - שיידע שזה מרידה גלויה
בקליפת חמן עמלק ולא יעברו על זה בשתיקה, והעונש על זה
שיסגירו אותו במחלקה סגורה בקהילת "שובו בנים" ושמה יחייך
ויקדים שלום לבל אחד, וירקוד ויפזז כמה שירצה, ולא יזהם את
האווירה של דיכאון ומר"ש פנים חמוצות שעמלק ימ"ש מורח
להשליט ברחוב - ראו הוזהרתם.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א
שליקט הרה"ח רח"ש ראטנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי שלמה זלמן אויערבאך זי"ע ועבי"א - בעל ה"מנחת שלמה"
(ליום היארצייט - כ' אדר"א)

אל הגאון ר' שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל מגדולי פוסקי הדור וראש ישיבת "קול תורה" במשך כיוכל
שנים הגיע אב בקובלנא על בנו שהוא מתקרב לחסידות ברסלב וזה נגד דרכי אבותיו, ולא
זו אף זו שרוצה להשתדך עם משפחה של חסידי ברסלב, ונפשו בשאלתו שיוורה הרב לבנו
שלא לילך נגד רצון הוריו, שכן הוא עובר בכך על מצות כיבוד אב ואם.

נענה לו הגרש"ז ואמר: יש לי מחותן ושמו ר' נחום יצחק פראנק, גש אליו ותשאל
אותו פסק הלכה בזה מה שהורה מרן החזון איש (החזו"א הורה שבענין זה לא שייך
כיבוד אב). האב התעקש ושאל בשנית: "אבל מה פוסק הרב?" השיב לו ה"מנחת שלמה": איך האב איך
שוין גענטפערט, פרעגט מיין מחותן "ר' נחום יצחק", [כבר עניתי לך, שאל את המחותן שלי ר' נחום יצחק!].
האב שמע את הדברים ויצא עם בנו מהבית. קשה היה לאב לעכל את הדברים והוא חשב שהגרש"ז לא רצה
לפסוק בצורה חותכת בנוכחות בנו והוא החליט להתקשר אל רבי שלמה זלמן זצ"ל בטלפון, משהחל להרצות
את שאלתו זיהה הגרש"ז במי מדובר והוא ענה לו בתרעומת: "איך האב איך שוין גיפסקניט! [כבר פסקתי
לך! ובזאת סיים השיחה].

יג. מה כותב רבנו הק' מהו עיקר הרעמים?

ועיקר הרעמים הוא מגבורות, כמ"ש (איוב כ"ו) "ורעם גבורותיו מי מבונן", ובשביל זה אנו מברכין "שכחו וגבורתו וכו'", והגבורות הם בחי' כח וגבורה שאדם מוציא את הקול בכח גדול, והקול הזה פוגע בעבי מטרא, - היינו בחי' "מוחין" שממש יורדין טיפין טיפין - כמו שכתוב בזוהר (פנחס רל"ח) "באר מים חיים ונוזלים מן לבנון" - מן לבונא דמוחא - וכשפוגע בעבי מטרא, אזי אשתמע קלא לבריתא, היינו בחי' "רעמים".

יד. היכן מרומז בפסוק שהקול שהוא בחי' רעמים פוגע במוחין?

וזהו (תהלים ע"ז) "קול רעמך בגלגל", היינו בגלגלא דמוחא, כד אערא בגולגלתא דמוחא, נעשה מהקול רעמים, ונשמע לבריתא.

טו. ובאיזה פסוק עוד מרומז זה (שהקול פוגע במוח ומעורר הלב)?

וזה (שם מ"ט) "פי ידבר חכמות", היינו הדיבור היוצא מפי פוגע בחכמה היינו בגלגלתא דמוחא, ועי"ז "והגות לבי" וגו', היינו שנתעורר עי"ז הרעם - נתעורר הלב כמו שאמרו: קול מעורר הכוונה.

~ מילתא דבדיחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגדל התגבורות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום ברית, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

~ בשורה משמחת ~

"ניתן לדעת חצי מהשפה האנגלית - על רגל אחת"

(מתפרסם לרגל הדאגה של שלטון הרשע לצאצאינו הקדושים שידעו שפה האנגלית כדי שידעו להסתדר בחיים)

פעם שאל מישוהו את הצה"ק רק יואל מסאטמאר זי"ע ועבי"א למה הוא לא לומד אנגלית (כנראה שדאג לו שהוא לא מסתדר באמריקא), ואמר לו שהוא יודע כבר חצי השפה ואמר שהוא יודע להגיד "אוקי" ובאמריקא כל מילה שניה זה "אוקי", א"כ חצי מהשפה הוא כבר יודע.

ואפשר להוסיף ללמוד עוד איזה מילה והפעם ברוסית ק-א-ט-א-ס-ך-א-פ-א וזה ג"כ מילה חשובה כדי לדעת לאיזה מצב הציונים רוצים להכניס את התשב"ר הקדושים והטהורים ר"ל (למי שלא יודע זה מילה ברוסית שמשמשים בה למצב מביש, כגון המצב שנמצאים פירות החינוך הביאוש של חיים של הפקרות בלי תורה ויהדות ה"י).

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל גובע מקור חכמה זי"ע ועבי"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

ארגון מחתרת נורא התגלה בשנים האחרונות

והמעשה שהיה כך היה, הופיע יהודי בשם ר' אברהם מינץ הי"ו והתחיל לקבץ ילדים טהורים בשעות הערב וללא שום התחשבות בחוקי משרד החינוך (-השמד) הוא פשוט יושב ולומד איתם גמרא רש"י בפשיטות ותמימות כמו בדורות הקודמים "אמר אביי" "אמר רבא", והילדים הטהורים מרגישים נועם עליון שאין לשער - ושלטון הרשע הודיעו לאחרונה שלא יעברו על זה בשתיקה, זה פשוט התעללות בכל

הכוחות והכספים וההשקעות שמשקיעים כדי להפוך את בתי החינוך הקדושים והטהורים לבתי ספר ר"ל (כפי שהם פרסמו בגלוי) ושולחים כל מיני מרצים מדברים ומספרים לתשב"ר הקדושים סיפורים שאין להם שום שייכות ליהדות מכיון שצריך לקדם את הנוער (ולדוגמא אפשר לראות את הנוער המחונך להפליא שיוצא מבתי ספר שלהם לשם ולתפארת).

ומכאן תצא הקריאה והברכה בשם כל אנשי הצדיק שיחיו, הן להרח"ח ר' אברהם מינץ הי"ו, והן להרח"ח ר' נפתלי בייק הי"ו, חזקו ואמצו בעבודת הקודש, ובקרום בקרוב תראו את השכר העצום שמוכן לכם כמו שאמר רבנו הקדוש "גדולתנו ותפארתנו יראו כשיבוא משיח" בקרוב בקרוב אמן.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת כי תשא-פורים ~ י"ד אדר תשפ"ה ~ גליון תק"כ - שנה י"א

שפ"ד אמר נחמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

עכשיו פירש לך כמה הוא.

ח. מה הוא לשון "גרה"?

"גרה" לשון מעה הוא (מטבע כסף הנקרא מעה), וכן (שמואל ב' ל"ו) "יבוא להשתחוות לו "לאגורת" כסף וככר לחם".

ט. "עשרים גרה השקל", איך הוא החשבון שעשרים גרה הוא 'שקל'?

שהשקל השלם ארבעה זוזים, והזוז מתחילתו - (הכוונה לפני שהוסיפו עליו) חמש מעות, אלא באו והוסיפו (בתקופת בית שני) שתות והעלוהו לשש מעה כסף, (ולכן שנינו קידושין י"ב. שהוא ששה מעות, אולם "עשרים גרה השקל" האמור כאן הוא לפי מה שהיה בראשונה שהוא חמש מעות לזוז) ומחצית השקל הזה שאמרתי לך יתנו תרומה לה'.

י. "כל העובר על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה", מה מלמדנו הכתוב כאן?

למדך כאן שאין פחות מבין עשרים יוצא לצבא ונמנה בכלל אנשים.

יא. "לכפר על נפשותיכם", מה כוונת הכתוב?

(א) שלא תנגפו על ידי מנין. (ב) דבר אחר "לכפר על נפשותיכם", לפי שרמז להם כאן ג' תרומות: 1. בפסוק י"ג, "מחצית השקל תרומה לה'. 2. בפסוק י"ד, "יתן תרומת ה'". 3. בפסוק ט"ו "לתת את תרומת ה'". שנכתב כאן "תרומת ה'" שלשה פעמים: אחת תרומת אדנים, שמנאן כשהתחילו בנדבת המשכן ונתנו כל אחד ואחד מחצית השקל ועלה למאת הככר, שנאמר "וכסף פקודי העדה מאת ככר", ומהם נעשו האדנים, שנאמר ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש וגו'. והשנית וכו' לקנות מהן קרבנות ציבור של כל שנה ושנה, ועל אותה תרומה נאמר "לכפר על נפשותיכם", שהקרבנות לכפרה הם באים. והשלישית היא תרומת המשכן, כמו שנאמר (שמות ל"ה כ"ד) "כל מרים תרומת כסף ונחשת.

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה

אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה

ובן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

א. "כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם" וגו', מהו לשון "כי תשא"?

לשון קבלה, כתר גומו ("ארי תקבל"), כשתחפוץ לקבל סכום מנינם כמה הם.

ב. "ונתנו איש כפר נפשו לה' בפקוד אותם", מה משמיענו בזה?

אל תמנע לגלגת, אלא יתנו כל אחד מחצית השקל, ותמנה את השקלים ותדע מנינם.

ג. ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם", מה שייך זאת למנין?

שהמנין שולט בו עין הרע, והדבך בא עליהם, כמו שמצינו (שמואל ב' כ"ד) בימי דוד.

ד. "זה יתנו כל העובר על הפקדים מחצית השקל" וגו', מה למדים מזה שכתוב "זה יתנו"? (שזה מורה על דבר הנראה לעינים ומודים עליו באצבע - מהרי"ק).

הראה לו כמין מטבע של אש ומשקלה מחצית השקל, ואמר לו כזה יתנו (ירושלמי שקלים א').

ה. כל העובר על הפקדים", למה כינה הכתוב את הנמנים בלשון זה?

דרך המונין מעבירין את הנמנין זה אחר זה, רש"י מביא ראיה מהפסוקים: (ויקרא כ"ז ל"ב) "וכן כל אשר יעבור תחת השבט", וכן (ירמיה ל"ג) "תעבורנה הצאן ע"י מונה, שכן דרך הנמנין להעביר אותם.

ו. "מחצית השקל בשקל הקודש", מה כוונת הכתוב?

במשקל השקל שקצבתי לך לשקול (לתת) בו שקלי הקודש, כגון השקלים האמורין בפרשת ערכים ושדה אחוזה.

ז. "עשרים גרה השקל", מה משמיענו בזה?

יב. התרומה הראשונה היתה ע"י מנין ומחצית השקל לכל אחד ואחד, ואילו התרומה השנית והשלישית איך נתרמו?

השנית, אף היא על ידי מנין, (וזה מה שהוזכרה בפסוק ט"ו "לכפר על נפשותיכם", ובאמת היא התרומה השלישית שהוזכרה בפרשה, אבל כיון שהיא גם ע"י מנין כמו הראשונה הזכירה רש"י ביחד עם הראשונה - עפ"י משכיל לדוד), הוא המנין האמור בתחילת חומש הפקודים - (חומש במדבר) "באחד לחדש השני בשנה השנית", ונתנו כל אחד מחצית השקל והן לקנות מהן קרבנות ציבור וכו' והושוו בה עניים ועשירים. התרומה השלישית: לא היתה יד כולם שוה בה אלא איש איש מה שנדברו לכו.

יג. "ונתת אתו על עבודת אהל מועד", מה לומדים מזה שהתורה כתבה מצות "כי תשא" שהיא מצוה כללית שכל זמן שימנו את ישראל יהא המנין על ידי חצאי שקלים, ואח"כ כתבה התורה "ונתת אותו על עבודת אהל מועד", ובאמת לא כתוב בפירוש שיש מצוה למנותם בתחילת נדבת המשכן? (שי למורא עפ"י ר"א מורחי).

למדת שנצטוו למנותם בתחילת נדבת המשכן אחר מעשה העגל מפני שנכנס בהם מגפה, כמו שנאמר "ויגוף ה' את העם", משל לצאן החביבה על בעליה שנפל בה דָּבָר, להודיע שהיא חביבה עליו מונה אותה.

יד. מהיכן מוכיח רש"י שהמנין הזה הוא אינו אותו מנין האמור בתחילת חומש במדבר?

שהרי נאמר בו (במדבר) "באחד לחדש השני", והמשכן הוקם באחד לחדש הראשון שנאמר "ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים וגו'", ומהמנין הזה (שכתוב כאן) נעשו האדנים משקלים שלו, שנאמר "ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש" וגו'.

טו. מה לומדים מזה?

הא למדת ששטים היו, אחת בתחילת נדבתן אחר יום הכיפורים בשנה ראשונה, ואחת בשנה שניה באייר משהוקם המשכן.

טז. ואם תאמר וכי אפשר שבשניהם היו ישראל שוין שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמישים, שהרי בכסף פקודי העדה נאמר בן (בפרשת פקודי ל"ח כ"ה, שלפי החשבון שכתוב שם יוצא שהיה שם שלש מאות?? אלפים ואלף שבע מאות וחמשה ושבטים שקלים, שזה יוצא שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמישים חצאי שקלים - ע"ש ברש"י), והלא בשתי שנים היו, ואי אפשר שלא היו בשעת מנין הראשון בני תשע עשרה שנה שלא נמנו ובשניה נעשו בני עשרים?

תשובה לדבר, אצל שנות האנשים בשנה אחת נמנו, (שלמנין הדורות מונים את תחילת השנה מחודש תשרי - ע"י שי למורא הראיה לזה). אבל למנין יציאת מצרים היו שתי שנים, לפי שיציאת מצרים מונין מניסן, כמו ששנינו במס' ראש השנה (ב:), ונבנה המשכן בראשונה והוקם בשניה, שנתחדשה שנה באחד בניסן, (לכן כתוב שהיה בשנה השנית), אבל שנות האנשים מונין למנין שנות עולם המתחילין בתשרי, (וא"כ יוצא שאפילו אלו שבזמן המנין הראשון שהיה בתשרי הם עוד לא הגיעו לגיל עשרים אבל יצא כרוז כל מי שיודע שיהיה בן עשרים בזמן גמר מלאכת המשכן שיהיה בניסן יביא מחצית השקל - ספר לבוש האורה), נמצא שני המנינים בשנה אחת, המנין הראשון היה בתשרי לאחר יום הכיפורים שנתרצה המקום לישראל לסלוח להם ונצטוו על המשכן, והשני באייר.

יז. "ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אותו על עבודת אהל מועד", איזה עבודת אהל מועד עשו בזה?
הן אדנים שנעשו בו.

~ שאלות ותשובות בענין מחיית עמלק ~

א. למה צוה הקב"ה למחות את זכר עמלק?

"אשר קרך בדרך" - א. לשון מקרה, ב. לשון טומאה, ג. לשון קרירות, (ע"י רש"י פרשת כי תצא).

ב. מה היא עיקר מלחמתו של עמלק ימ"ש?

אבל בכל דור ודור יש בחי' מלחמת עמלק, ועיקר מלחמתו של עמלק ימח שמו היא רק דוקא נגד הצדיק האמת הזה שהוא הראש בית, כי עמלק הוא בחינת ראשית דסטרא אחרא בחי' "ראשית גוים עמלק" (במדבר כ"ד), ועל כן כל מלחמתו היא רק כנגד זה הראש בית האמת שכל הדורות נמשכין ממנו בבחינת (ישעיה מ"א) "קרא הדורות מראש", כי עמלק אינו רוצה להלחם לא את הקטן ולא את הגדול כי אם עם הראש בית בעצמו, (ליקוטי הלכות שבת ה' אות ט').

ג. האם יש לו כח להלחם עמו בעצמו?

אבל מחמת שכנגד הראש בעצמו אין לו שום כח להלחם עמו בעצמו כי זה הצדיק האמת הראש בית כבר זכה לנצח אותו ולשבר אותו בתכלית, כי לא אתהני מדיליה כלום כי שבר כל התאוות וכל המדות רעות בתכלית תכליתן תכלית השלימות שאין שלימות אחריו והכניע וביטל מעצמו זוהמת הנחש שהוא זוהמת עמלק שהוא הסט"א והוא הכניעם כולם מעצמו בתכלית ההכנעה והביטול עד שלא נשאר אצלו שום אחיזת הרע כלל אפילו כל שהוא, ועוד הוסיף אח"כ למסור נפשו כל יום בשביל ה' יתברך וקבל על עצמו יסורים קשים ומרים ממות בשביל קדושת שמו יתברך ובשביל עמו ישראל וכו' וכו' על כן בודאי אין לעמלק שהוא ראש הסטרא אחרא שום אחיזה להלחם עם הצדיק בעצמו.

ד. א"כ מה עושה עמלק ימ"ש?

ז. האם עמלק ימ"ש לוחם רק על משה רבינו ע"ה או על האו"ח הקדוש והבעש"ט ורבינו הקדוש זי"ע ועבי"א?

מלשון מוהרנ"ת הקדוש זי"ע ועבי"א אבל בכל דור ודור יש בחי' מלחמת עמלק ... ואם זה הצדיק האמת שבכל דור וכו' רואים שיש צדיק הדור בכל דור ודור וזה מפורש בחז"ל הקדושים ובכל ספה"ק וחז"ו לומר שאין צדיק אמת בדור הזה כי זה נגד חז"ל הקדושים וכל ספה"ק.

ח. א"כ מה הכוונה שרבינו הקדוש זי"ע ועבי"א אמר שממנו עד משיח לא יהיה כבר חידוש?

שהדרך של עבודת השי"ת שרבינו גילה זה כבר יהיה עד ביאת המשיח והצדיק האמת ילחום מלחמת עמלק בדעתו הקדושה של רבינו הקדוש והנורא זי"ע ועבי"א.

על כן כל מלחמתו היא מה שמערבב את העולם בכל עת ועושה מחלוקת גדול בכל עת על הצדיק האמת הזה שהוא הראש בית (שם).

ה. מה מרויח עמלק ימ"ש בזה?

כדי להרחיק את ישראל ממנו כדי שלא ישובו להשי"ת ע"י הצדיק הזה שהוא הראש בית שיש לו כח להחזיר כל העולם למוטב כנ"ל (שם).

ו. מה היה נעשה אם זה הצדיק האמת היה מתגלה בעולם?

ואם זה הצדיק האמת שבכל דור היה נתגלה בעולם וכל העולם היו מקורבים אליו באמת היה העולם כבר מתוקן כי זה הצדיק יש לו כח לתקן כל העולם אם לא היו מעלימין ומסתירין אותו (שם).

"זה משה האיש לא ידענו מה היה לו"

בין שחשבו שצריך לא צריך את משה, לכן נפל

הפלל הוא תמיד, אדם שאין בו שום דופי הוא מניע למסקנא שהוא הכי צדיק מכולם.

לפי זה נבין מה קרה אחרי חטא העגל, אדם שמקבל השגה או מדרגה, מיד הוא מניע למסקנא שאין צדיק במוהו. שלא יתכן צדיק יותר ממנו.

רבי נתן בהלכות שלוחין הלכה ה' סעיף ט' אומר שהם זכו לרוח הקודש כזה שפסקה זוהמתם והם חשבו כולם קדושים אז למה צריך את משה רבינו, כבר הגענו לכל המדרגות והשגות אז משה מיותר, כולם קדושים כולם ראו עשרת הדברות, משה במקרה היה השליח, הנציג, אבל צריך את משה דוקא? משה יפתח להם יותר את השמים? כבר נפתחו להם השמים, ה' פתח והראה להם הכל.

הם היו בטוחים שלא צריכים את משה רבינו. אתם לא צריכים את משה? נקה אותו ארבעים יום ונראה איך תתנהגו. ה' השאיר אותם מ' יום לבד ובאו הערב רב והפילו אותם.

כל הזמן צריך להרגיש, אני לא הצדיק האמת. איך, הרי יש לי את כל המעלות?

אדם לא יכול לתאר שיש עוד ועוד ועוד. משה רבינו זה אין סוף, הוא רק גילה לנו מקצת מן המקצת ממה שיש לו להראות לנו.

בין שהם חשבו שהם יותר ממשה רבינו ומשה רבינו מיותר, אם הוא מיותר אז בסדר, תעשו עגל. כי תמיד יש לאדם מחשבות מה יש לו יותר ממני, מי יכול לעלות עלי. וכל זה מחמת שאדם לא מכין שמשה רבינו זה אין סוף.

"ואם אין מחני נא"

מסירות נפש של משה עבור ישראל

אומר הזוהר שלא היה רועה נאמן לעם ישראל במשה רבינו. רועה נאמן אשר את מסר נפשו על צאנו, כמו משה רבינו. שאחרי שעשו עגל, ועל דתן ואבירם וערב רב, על כולם הוא התפלל, רבוננו של עולם, הם לא אשמים, הם לא יודעים. מה אתה רועה מהם? רק עכשו הם יצאו ממצרים, מה אתה דורש מהם? ועתה אם תשא חטאתם, ואם אין מחני נא. אם אתה לא סולח להם, מחני נא.

אני מוכן עכשו למות, תמחה אותי. אני לא משה רבינו, אין כלום. תמחה את כל הנשמה שלי, שלא ישאר שום זכר. תחלק את הניצוצות שלי לכל עם ישראל. אין משה רבינו יותר, באילו לא היה ולא נברא, חז"ו.

לא היה כזה רועה נאמן, שהסכים למחוק את כל המציאות שלו, בשביל מי? בשביל רשעים גמורים, שעשו עגל וזה! עבודה זרה גמורה, בתוך מעמד הר סיני! וזה היה משה רבינו, שהוא הסכים למסור את עצמו לכל יהודי ויהודי. ממש שיממותו משה ומאה פמחה, ולא תשרט צפורן של יהודי. לא תנזק צפורן של יהודי. מחני נא, מחני זה מהעולם הזה ומהעולם הבא.

אם אתה לא סולח להם, אי אפשר לסלוח לזכר דבר, אז אין. אני לא רוצה לא עולם הזה ולא עולם הבא, אני לא רוצה שום מציאות, כלום. אני עבדתי אותך שמונים שנה, אין, תמחוק את זה, אין. לא היה משה רבינו.

זה נקרא רועה נאמן. שפכה אוהב כל יהודי, ומוכן למסור את הנפש ליהודי, אפילו ערב רב.

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

תפילה לעני לפורים

רבנו של עולם, אָנָּה השפּע עלינו יְרָאָה עֲלִינוּהָ מֵאֵד, יְרָאָה עֲלָאָה דְעֲלָאָה בְיוֹם קָדוֹשׁ וְנוֹרָא זֶה שֶׁהוּא בְּבַחֲיוֹנָת יוֹם הַפְּעוּרִים, יוֹם שֶׁבּוּ אֶתְּהָ שׁוֹלַח אֶת יָדָךְ מִתַּחַת פְּנֵי הַכְּרוֹבִים וּמוֹשִׁיט לָנוּ אֶת שְׂרָכִיט הַזֶּהָב, וּמוֹשִׁיעַ עֲלֵינוּ יְרָאָה עֲלָאָה דְעֲלָאָה, שֶׁהִיא שְׂרַשׁ הַגְּבוּרוֹת, שְׂרַשׁ הַזֶּהָב. אָנָּה, זַכְּנִי עַל יְדֵי שְׂרָכִיט הַזֶּהָב לְהַכְנִיעַ אֶת מִצַּח הַנֶּחֱשׁ (נח"ש דנה"ש = 720 + מאה כתרין דקסאבותא = 1 + 821 גימטריא אהשור"ש = 821) וְאֶת קִלְפַת וְשֵׁת"י (נח"ש דנה"ש קלפת ית"ש), שֶׁלֹּא נָחָה וְלֹא שִׁקְמָה בְּיָתוֹשׁ עַד שֶׁעֲנַתָּה אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַבְּשׂוֹרוֹת בְּכָל עֲנֹי שִׁבְעוּלָם. אָנָּה אֵל רַחוּם וְחַנוּן, בְּזָכוֹת קִימַת חֲצוֹת שְׁנֹזְפָה לְקוֹם בְּכָל לַיְלָה, שֶׁעָה שִׁבְּהָ תַּחֲלֵת מִפְּלֵת הַמֶּזֶן, "וּבְזָכוֹת שִׁירֵי דָוִד עֲבָדְךָ (שִׁיר"י) (עם הַפּוֹלֵל) - גִּימַטְרִיָּא שְׂרָכִי"ט) הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירְךָ הָאֲמּוּרִים לִפְנֵי מִזְבִּיחֶךָ", תִּשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ יְרָאָה נִפְלָאָה וְנוֹרָאָה מִירָאָה צְדִיקֶיךָ הַנּוֹרָאִים, וּפִתַּח לָנוּ אֶת אוֹצְרֶיךָ הַטּוֹב הַזֶּה, שֶׁמִּמֶּנּוּ כָּל הַזֶּהָב וְכָל הָעִשְׂרִיּוֹת דִּקְדָּשָׁה, שֶׁלֹּא נִהְיָה בְּעָלִי חוֹב יוֹתֵר וְלֹא נִצְטָרֶךְ לְלַקֵּט בְּשִׁטּוֹתָא וְלַרְוִץ וּלְהַתִּינֵג אַחֵר פְּרִנְסָתָנוּ. וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ שִׁפְעַת הָעִשְׂרִיּוֹת דִּקְדָּשָׁה, מִבְּחִינַת "וְאֶבְרָהִם זָקֵן בָּא בְּיָמָיו וַיְהִיָּה בֶרֶךְ אֶת אֲבִרָהִם בְּכָל", בְּבַחֲיוֹנָת "מוֹזְקִינִים אֶתְבּוֹנֵן", כִּי עַל יְדֵי בְּחִינַת "זָקֵן" נִבּוֹא לְהַתְּבּוֹנְנוֹת דִּקְדָּשָׁה, לְהַתְּנַגְלוֹת הַלּוֹחָוֹת, הַמִּתְּנַגְלִים בְּיוֹם קָדוֹשׁ וְנוֹרָא זֶה, בְּשֶׁהִשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא בְּנִסָּת יִשְׂרָאֵל עוֹלָה לְמָקוֹם שְׁעוֹלָה, וְנִכְנָסֶת לְמָקוֹם שְׁנִכְנָסֶת וְעוֹמְדָת בְּמָקוֹם שְׁעוֹמְדָת, בְּמָקוֹם שֶׁהוּא הַקֶּרֶב יוֹמֵת וְכָל הַמַּעַז לְבּוֹא שָׁם וּלְקַטְרֵג עַל עִם קְדוֹשֶׁךָ אֶחָת דָּתוֹ לְהַמִּית. בְּמָקוֹם הַלּוֹחָוֹת הַקְּדוּשִׁים, אֲכֹן הַשְׁתִּיָּה, שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְשַׁכֶּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כִּפִּי בְּקִשְׁתּוֹ וּכְפִי הַכְּנֵתוֹ, בְּבַחֲיוֹנָת "כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד נוֹתֵנִים לוֹ". בְּמָקוֹם שֶׁמִּמֶּנּוּ זוֹכִין לַלּוֹחָוֹת שֶׁהֵם הַתּוֹרָה, וְלִפְסֻלַּת הַלּוֹחָוֹת שֶׁהִיא הָעִשְׂרִיּוֹת, כִּי מִשָּׁם נִתְעַשֵּׂר מִשָּׁה.

אָנָּה רַחוּם וְחַנוּן, אֱלֹהִיךָ אֲזַעַק וְאֶתְחַנֵּן בְּכָל רַמ"ח אֵיבָרֵי וּשְׁס"ה גִּידֵי, בְּכָל מוֹרְשֵׁי לְבִי וְחוֹשֵׁי, "יְרָאָה וְרַעַד יָבֹא בִּי, וְתִכַּסְּנִי פְּלָצוֹת". "סִמְר מִפְּהַדְךָ בְּשָׂרִי, וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאָתִי". "מִי לֹא יִרְאֶךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאָתֶה, כִּי בְּכָל חֻכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹד". "אֵל נַעֲרִץ בְּסוּד קְדָשִׁים רַבָּה, וְנוֹרָא עַל כָּל סִבִּיבָיו". עַל כֵּן מִפְּנֵיךְ אֲבַהֵל, אֶתְבּוֹנֵן וְאֶפְחַד מִפְּנֶיךָ.

אָנָּה רַחוּם צְדִיק, אֲדִיר אֵים וְנוֹרָא, אֶתְהָ יוֹדֵעַ עֵצִם הִירָאָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁזָּכוּ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים עַל יְדֵי עֲבוֹדָתָם וּיְגִיעָתָם וּמִסִּירַת נַפְשָׁם בְּאַמֶּת אֱלֹהִי, עַד שֶׁזָּכוּ לְחַפִּיר אוֹתָךְ וּלְהַתִּירָא מִפְּנֵיךְ בִּירָאָה נִפְלָאָה, יְרָאָה עֲלָאָה לְעֲלָא, אֲשֶׁר יֵשׁ בָּח בִּירָאָתָם הַקְּדוּשָׁה, שֶׁתִּגִּיעַ גַּם עֲלֵינוּ. רַחוּם עֲלֵינוּ לְמַעַנָם וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ מִירָאָתָם הַקְּדוּשָׁה וְהַנִּפְלָאָה, שְׁנֹזְפָה גַּם אֲנַחְנוּ לִירָאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךְ תְּמִיד, וְתִהְיֶה יִרְאָתְךָ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא עוֹד, וְנָשׁוּב אֱלֹהִיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם.

רַחוּם עָלִי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וּזְכֵנִי לְהַשְׁתַּוְּקָה וּלְכַסֵּף תְּמִיד לְהַתְּקַרֵּב לְצְדִיקִים וִירָאִים אֲמִתִּיִּים, עַד שֶׁאֲזַכֶּה עַל יְדֵי הַתְּגַבְּרוֹת הַחֹשֶׁק וְהַרְצוֹן בְּאַמֶּת לְשַׁבֵּר כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת שִׁבְעוּלָם, וְלִסְבֹּל כָּל מִינֵי מַרְחָוֹת וּמַרְדּוֹת, יְגִיעוֹת וּסְפּוּרִים בְּשִׁבִּיל לְהַתְּקַרֵּב לְצְדִיקֵי אֲמִת, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְהַתְּקַרֵּב אֲלֵיהֶם וּלְהַתְּדַבֵּק בָּהֶם בְּאַמֶּת וּלְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל מֵהֶם יְרָאָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת פְּרָצוּנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְאֲזַכֶּה עַל יְדֵי הַמְּנִיעוֹת וְהַיְגִיעוֹת וְהַמַּרְחָוֹת שֶׁאֲסַבֵּל בְּשִׁבִּיל לְהַתְּקַרֵּב לְצְדִיקֵי אֲמִת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה כָּלִי קְדוּשָׁה וּמְהוֹרָה לְקַבֵּל עַל יְדֵי שִׁפְעַת מוֹכָה וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב, לָנוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

אנחנו לומדים בחדר של ר' נתן - סיפור רוח"ק

ב' אלפים-תתכ"ג) סיפור זה היה בשבוע העעל"ט, באחת הלילות אחרי תפילת מעריב שהשמיע הרב שליט"א דברי תורה (כנהוג כל לילה) הצדיק בתוך דבריו השמיע כמה פעמים אנחנו לומדים בחדר של ר' נתן חדר של ליקוטי הלכות, וסיפר אברך יקר מאנשי הצדיק שלפני מעריב דיבר עם אחד מחשובי תלמידי הצדיק על המצב הכאוב ששלטון הרשע לאחרונה התחילו לגזור גזירות נוראות על בתי החינוך הקדושים של תשב"ר, וידוע צעקתו הנוראה של מוהרנ"ת הק' על לימוד חכמות ושפות ע"י הלכות גביית חוב מהיתומים ד', וכן רבנו הק' זעק על זה נוראות ואמר שצריך לגזור תענית על זה, וזה צרה גדולה מכל הצרות (ע"י חיי מוהר"ן), וסיימו בכאב עצום הלואי שנזכה שנחנך את צאצאינו בחדר של ר' נתן בדיוק כמו שר' נתן מדריכנו - ואח"כ הלכו לתפילת מעריב - והנה אחרי מעריב הרב שליט"א דיבר דברות קודש בהתלהבות עצומה כדרכו בקודש וחוזר כמה פעמים "אנחנו לומדים בחדר של ר' נתן בחדר של ליקוטי הלכות" - וזה היה ממש מכון למה שדובר לפני מעריב שהצדיק דורינו כל כולו הוא דעת רבנו הק' ודעת ר' נתן ועל זה מוסר נפשו לחנך אותנו ללכת בזה באש ובמים בלי שום חכמות בלי שום שינוי.

כולם ילמדו הלכות גביית חוב מהיתומים ד' (בליקוטי הלכות)

ב' אלפים-תתכ"ד) וכהמשך לסיפור הנ"ל ג"כ באיזה לילה מוריניו הרב שליט"א אחרי מעריב הכריז שכולם ילמדו הלכות גביית חוב מהיתומים ד' (ועוד כמה הלכות) והנה כשהתחילו ללמוד תיכף מדף השני של ההלכה כתוב שם הצעקה הנוראה של ר' נתן על לימוד חכמות ולשונוות עם התשב"ר הק' - ומזה ג"כ רואים הכאב העצום של הרב שליט"א על גזירה נוראה זו - והשי"ת יזכנו עכשיו בימי הפורים הק' לביטול קליפת המן עמלק שנתלבש במלכות רשעה זו שרוצים רק להשכיח התורה הק' ולהתערב בנכסים היחידים הקדושים והטהורים שיש לנו הצאן קדשים שהם כל תקותינו ועתיד דורותינו, ונזכה לביטול ממשלת ודון מן הארץ ותמלוך אתה ה' מהרה לבדך על כל מעשיך אמן.

הצדיק מברך אותו ונוסע לאומן וחוזר בלי שום עיכוב

ב' אלפים-תתכ"ה) סיפור נפלא זה היה לאחרונה - בחור אחד מיקירי הקהילה הקדושה נכנס למוריניו הרב שליט"א ואמר לו שהוא רוצה לנסוע לאומן לציון רבינו הק', אבל מכיון שיש לו עיכוב מצבא השמד שלא רוצה להתייצב ותיכף שיראו הדרכון שלו יכולים לעצור אותו - אבל הצדיק אמר לו שאין לו מה לפחד והשי"ת יעזור שיזכה לנסוע ולחזור בשלום בלי שום פגע, והנ"ל ברוב תמימותו בהבטחת הצדיק נסע והגיע למסור החבילות ומוסר הדרכון שלו ומחתמים זאת בלי שום שאלה - ואח"כ הוא ממשיך לעבור הגבולות ועובר כל השערים בלי שום דרכון כאילו לא רואים אותו כמו שכתוב ואת האנשים אשר פתח הבית היכו בסנורים - וכן כשרצה לעבור את השערים שנפתחים רק ע"י שימת הפתק שמקבלים בהצגת הדרכון הוא עובר עם מישהו שעבר, וזה ממש דבר שאין להבין שהרי הכל רואים במצלמות וכל שינוי קטן הם מעכבים וכו' וכאן אין רואה ופוצה פה ומצפצף - אבל זה פשוט אצל אנשי הצדיק שמחונכים באמונה טהורה ותמימה ששום דבר לא קיים, אין עולם, אין שלטון, אין שוטרים בודקים, יש השי"ת ועבדיו העובדים אותו במסי"ג, וכן זכה להגיע לציון רבינו הק' וחזר בשלום, ומספר זאת בשמחה על גילוי כבוד השי"ת.

הצדיק צועק עם הקהל הקדוש - הצילוני מקליפת המן עמלק

ב' אלפים-תתכ"ו) לפני כשבוע אחרי תפילת מעריב עם הרב שליט"א הצדיק השמיע דברי תורה כנהוג כל לילה ובאמצע דבריו הקדושים התחיל לומר בהתלהבות "הצילוני מקליפת המן עמלק" "הצילוני מקליפת המן עמלק" בניגון ובנוסח הידוע שהרב שליט"א אומר, וכל הציבור הקדוש צעקו ביחד עם הצדיק כמה פעמים, ואח"כ המשיך בד"ת ושוב הפסיק וצעק עם הקהל הצילוני וכו' וכן היה כשלש פעמים ואח"כ סיפר יהודי שהשתתף בתפילת מעריב שהיה דבר פלא, הנ"ל מאד השתוקק לשמוע את הרב שליט"א בצעקתו "הצילוני מקליפת המן עמלק" כי כבר שמע זאת כמה פעמים בקו של ברסלב אבל עדיין לא שמע זאת מפיו של הצדיק והתפלל רבש"ע אני מאד חפץ לשמוע זאת מהצדיק - והנה אחרי מעריב הצדיק מתחיל לומר כנ"ל - והרגיש שזה ממש בשבילו.

~ המן הרשע בצער נורא ואיום - ממש סכנת נפשות ~

הגיע ידיעה בהולה מראש העץ של חמישים אמה שהמן תלוי שם כבר אלפיים שנה שהמצב שלו הוא נורא ואיום, והסיפור הוא כך, שלפני כמה שנים התחיל תופעה חדשה בירושלים עיה"ק, איזה יהודי צדיק אומרים שהוא "מרדכי היהודי" שנתלבש שוב בצדיק דורינו שליט"א, כל לילה הוא מקבץ ציבור גדול של יהודים ורוקדים

ושמחים כשעה שלימה - ומפזזים ומוחאים כפים אור זרוע לצדיק, ומתפללים בניגונים - ואח"כ רבינו נגילה וכו', בקיצור מצב מאוד מוזר - כמה שהוא מנסה להסביר דרך שלוחו הבע"ד היצר הרע המסית ומדיח שאין מה לשמוח, ובפרט אנשים שאין להם פרוטה לפרוטה - לפי כל השיטות הוא איסור חמור להיות בשמחה, יש לו אולי אלף סיבות והסברים לכל אחד מדוע צריך להיות בעצבות ופנים חמוצות, ואנשים האלו עם הרב שלהם פונים עורף לכל ההסברים, ופשוט בלי שום בושה רוקדים ושמחים עם השיטות והתורה הק', וזה מרידה

נוראה בשלטון המן עמלק ימ"ש שכל הזמן מנסים לספר ולהסביר שהכל טבע, מקרה, כוחי ועוצם ידי, וגם יש שלטון רשע שהכריזו שכאן זה עולם הפקר, ויש מדינה שגזלו את השם 'ישראל' ותחת שם קדוש ונורא זה משמידים רבבות תינוקות ומכריתים מפיהם תורה וקריאת שמע ומחנכים אותם חינוך של כפירה והפקרות ויש להם בנין ענק של אלף משרדים כאן בתוככי מא"ש ושם יושבים אנשים מקורחי ראש - וכל הזמן חושבים איך לחנך הדור בכל מיני שיטות "פסיכולוגיות" "רגשיות" וכו' וכו' (לא ידוע כל השיטות המודרניות) להציל את הנוער מרציחות והריגות שהחינוך הקולקל של חיי הפקרות של שלטון הרשע דרדר אותם, וגם יש להם הרבה תוכניות איך לחטוף לתוך מערבולת שגעונות שלהם את בתי החינוך של תשב"ר הקדושים, וכל פעם עם הצעות חדשות עד כ"כ שיש להם תוכנית שלא ילמדו עם התשב"ר פרשת עקידת יצחק ר"ל, ועוד ועוד, וכל זה המן עמלק מסדר ומתכנן ומתלבש כל פעם בצורה אחרת כדי שלא יזהו אותו.

אבל הצדיק הזה המרדכי היהודי הקדוש והנורא עם תלמידיו הק' לא מתחשבים בו, כמו שאומרים "בשלטון הכופרים אין אנו מאמינים, ובחוקותיהם אין אנו מתחשבים, בדרך התורה נלך, באש ובמים נקדש שם שמים.

ובכן המן הרשע ימ"ש מאוד עצוב, והמצב הוא נורא ואיום, והוא אומר שכל הקלחת שבתו הפכה עליו בשושן הבירה כלי מלא שופכין מכף רגל עד ראש זה לא מגיע אפס קצהו מהמקלחת שהצדיק שופך עליו כל לילה עם הריקודים והשמחה שלו ושל תלמידיו, זה ממש הגיעו מים עד נפש, והוא מודיע ומאיים שאם זה ימשיך אזי הוא מתפטר מתפקידו והוא יתאבד וישים קץ לחייו אחת ולתמיד.

ואנו מקוים שזה יהיה בקרוב בקרוב, תשועתם היתה לנצח ותקוותם בכל דור ודור, ונזכה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ נתמלך את ה' לבדך, אמן.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל גובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

ישיבת מרדכי הצדיק - כל השנה

החינוך הטהור - לחנך צאצאינו שאין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים

מעמד קידוש ה' נורא חוד שמתגלה כל יום ובפרט בשבתות ויו"ט בביהמ"ד של צדיק דורינו שליט"א, יושבים מאות ילדי ישראל קדושים וטהורים שחן קדוש נסוך על פניהם, ומצפצפים בקולותיהם העריבים באמירת הרבה פעמים תיקוני הכללי, ואין לנו שום השגה עד היכן מגיע זכות זה בדור חשוך כזה שכוונות הרשע מורחים בכל כוחם לשרש האמונה ולהכניס דעות כוזבות של כוחי ועוצם ידי - והצדיק הקדוש מחנך דור קדוש שאין לנו שום דבר חוץ מתורה ותפילה, ואין ספק שזה עושר רעש עצום בשמים ומשפיע המון ישועות ושמירה עליונה לעם ישראל בכל מקום שהם. (ואשרי האברכים והבחורים שמורחים בטירחה עצומה כזו, ובראשם האברך היקר ר' נפתלי ביק הי"ו - אשרי חלקו).

==>>> סיפור מחתרת נורא בבית מדרשו של הצדיק ראה בעמ' 2